

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

po rozpoznaniu w dniu 05.11.2013 r.

we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego (...) **Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) S.A. we W.**

przeciwko obowiązanemu (...) **im. P. we W.**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. udzielić wnioskodawcy (...) Przedsiębiorstwu Budownictwa (...) S.A. we W. zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego o ustalenie nieistnienia prawa obowiązanego (...) im. P. we W. do żądania spełnienia przez gwaranta wypłaty sumy gwarancyjnej z gwarancji ubezpieczeniowej właściwego usunięcia wad i usterek udzielonej na zlecenie uprawnionego dla zabezpieczenia usunięcia wad i usterek na zrealizowanym zadaniu inwestycyjnym „(...)” objętym umową nr (...) z dnia 02.02.2009 r. w ten sposób, że:

1. zakazać obowiązanemu realizacji gwarancji ubezpieczeniowej nr (...) wystawionej w dniu 18.01.2012 r. przez (...) S.A. w W. w celu zabezpieczenia właściwego usunięcia wad i usterek kontraktu Nr (...) z dnia 02.02.2009 r. na „(...)” uprawniającej obowiązanego do żądania od (...) S.A. w W. zapłaty kwoty do łącznej wysokości 1 485 842, 28 zł do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia o tym roszczeniu, w szczególności poprzez przyjęcie w jakiegokolwiek formie bezpośrednio lub za pośrednictwem pełnomocnika lub innego przedstawiciela jakichkolwiek środków wypłaconych z tej gwarancji,

2. na wypadek, gdyby doszło do realizacji gwarancji ubezpieczeniowej, tj. do wypłaty przez (...) S.A. na rzecz obowiązanego, nakazać obowiązanemu zwrot na rzecz (...) Zakładu (...) wypłaconej obowiązanemu kwoty w terminie 2 dni, a na wypadek, gdyby obowiązanemu nie wykonała wskazanego zobowiązania we wskazanym terminie – upoważnić uprawnionego do wycofania żądania wypłaty gwarancji ze skutkiem dla obowiązanego;

II. wyznaczyć wnioskodawcy (...) Przedsiębiorstwu Budownictwa (...) S.A. we W. termin dwóch tygodni do złożenia pozwu przeciwko (...) im. P. we W. o ustalenie nieistnienia po stronie pozwanego prawa żądania spełnienia przez gwaranta wypłaty sumy gwarancyjnej z gwarancji ubezpieczeniowej właściwego usunięcia wad i usterek udzielonej na zlecenie uprawnionego dla zabezpieczenia usunięcia wad i usterek na zrealizowanym zadaniu inwestycyjnym „(...)” objętym umową nr (...) z dnia 02.02.2009 r.

UZASADNIENIE

Uprawniony wystąpił o udzielenie mu zabezpieczenia roszczenia o ustalenie nieistnienia prawa obowiązanego do żądania spełnienia przez gwaranta wypłaty sumy gwarancyjnej z gwarancji ubezpieczeniowej właściwego usunięcia

wad i usterek udzielonej na zlecenie uprawnionego dla zabezpieczenia usunięcia wad i usterek na zrealizowanym zadaniu inwestycyjnym „(...)” objętym umową nr (...) z dnia 02.02.2009 r. poprzez zakazanie obowiązanemu skorzystania z gwarancji ubezpieczeniowej nr (...) właściwego usunięcia wad lub usterek ustanowionej na zlecenie (...) (...) S.A. przez (...) S.A. w W., tj. poprzez:

1. zakazanie obowiązanemu realizacji gwarancji ubezpieczeniowej nr (...) wystawionej w dniu 18.01.2012 r. przez (...) S.A. uprawniającej obowiązanego do żądania od (...) S.A. zapłaty do wysokości 1 485 842, 28 zł do czasu prawomocnego rozpoznania roszczenia, w szczególności poprzez przyjęcie w jakiegokolwiek formie bezpośrednio lub za pośrednictwem pełnomocnika lub innego przedstawiciela jakichkolwiek środków wypłaconych z tej gwarancji,
2. w przypadku, gdyby do czasu rozpoznania wniosku o zabezpieczenie roszczenia doszło do realizacji gwarancji ubezpieczeniowej, tj. do wypłaty przez (...) S.A. na rzecz obowiązanego, nakazanie zwrotu na rzecz (...) S.A. otrzymanej przez obowiązanego kwoty w terminie 2 dni, a w przypadku niewykonania tego zobowiązania przez obowiązanego w określonym terminie – upoważnienia uprawnionego do wycofania tego żądania ze skutkiem dla obowiązanego.

Wnioskodawca podał, że obowiążany podjął działania zmierzające do przypisania uprawnionemu odpowiedzialności za nieusunięcie wad i usterek w wyznaczonym terminie określonych w powiadomieniu zamawiającego nr (...) z dnia 14.08.2013 r. oraz w konsekwencji stworzenia sobie przez obowiązanego podstawy do natychmiastowego żądania od (...) S.A. wypłaty środków z gwarancji ubezpieczeniowej udzielonej na zlecenie uprawnionego przez (...) S.A. Obowiążany wezwał bowiem (...) S.A. do wypłaty sumy gwarancyjnej z tytułu gwarancji jakości w kwocie 1 485 842, 28 zł z uwago na brak, jego zdaniem, usunięcia wszystkich wad określonych w ww. powiadomieniu w wyznaczonym terminie. Działania takie zmierzają bezpośrednio do uzyskania przez obowiązanego kosztem uprawnionego kwoty nienależnej, a z pewnością przewyższającej w znacznym stopniu ewentualne koszty usunięcia wad i usterek wskazanych przez obowiążanego, które uprawniony kwestionuje.

W związku z tym uprawniony dla ochrony swoich uzasadnionych interesów prawnych zmuszony zostaje do złożenia pozwu o ustalenie nieistnienia prawa obowiązanego do żądanie spełnienia przez gwaranta wypłaty sumy gwarancyjnej z gwarancji ubezpieczeniowej właściwego usunięcia wad i usterek udzielonej na zlecenie uprawnionego.

Stąd konieczne jest uzyskanie przez uprawnionego antycypacyjnego, regulacyjnego zabezpieczenia przysługującego mu niepieniężnego roszczenia o ustalenie nieistnienia prawa obowiązanego do żądanie spełnienia przez gwaranta wypłaty sumy gwarancyjnej.

Dzięki tak orzeczonemu zabezpieczeniu uprawniony uniknie grożącej mu niepowetowanej szkody, którą zostanie dotknięty, jeżeli sąd nie zabroni obowiązanemu otrzymania wypłaty sumy z gwarancji ubezpieczeniowej.

Wnioskodawca podał, że dnia 02.02.2009 r. zawarł z (...) we W. umowę w sprawie zamówienia publicznego na zadanie inwestycyjne „(...)”. Strony uzgodniły, że uprawniony udziela obowiązanemu gwarancji jakości na całość przedmiotu kontraktu na 5 lat. Zabezpieczenie takie zostało ustanowione w postaci gwarancji ubezpieczeniowej właściwego usunięcia wad lub usterek wystawionej dnia 18.01.2012 r. przez (...) S.A. w wysokości 1 485 842, 28 zł.

W dniu 30.09.2013 r. obowiążany skierował do Centrum Operacyjnego (...) (...) wezwanie do zapłaty sumy gwarancyjnej z tytułu gwarancji jakości w kwocie 1 485 842, 28 zł z gwarancji ubezpieczeniowej z dnia 18.01.2012 r. Jako podstawę wskazał brak usunięcia wszystkich wad wymienionych w powiadomieniu nr (...) z dnia 14.08.2013 r. w wyznaczonym terminie, co zdaniem obowiązanego zostało potwierdzone w protokole z przeglądu z dnia 27.09.2013 r. Z takim stanem rzeczy uprawniony nie może się zgodzić. Odnosząc się do poszczególnych punktów powiadomienia uprawniony wskazał, że w wystąpieniu wykonawcy z dnia 22.08.2013 r. ustosunkował się do poszczególnych zgłoszonych przez obowiążanego wad. Sam obowiążany wskazał w wystąpieniu inżyniera nr 299 z dnia 04.10.2013 r., iż uprawniony jest w trakcie usuwania wad na obiekcie. Tym samym należy uznać, że obowiążany nie posiada uprawnienia do żądania realizacji gwarancji ubezpieczeniowej (która została udzielona do dnia 02.02.2017 r.).

Odnosząc się do wad zgłoszonych w kartach zgłoszenia wad nr 29, 102, 51 i 52, 135 wnioskodawca podkreślił, iż obowiązany zgłosił uprawnienia z gwarancji w zakresie robót, które nie były objęte umową i tym samym nie zostały wykonane przez (...) S.A.

Pomiędzy uprawnionym i obowiązany istnieje spór w zakresie braku usunięcia niektórych wad określonych w powiadomieniu, w związku z czym konieczne jest jego rozstrzygnięcie w postępowaniu przed sądem poprzez wniesienie powództwa o ustalenie nieistnienia prawa obowiązany do żądania spełnienia przez gwaranta wypłaty sumy gwarancyjnej z gwarancji ubezpieczeniowej właściwego usunięcia wad i usterek udzielonej na zlecenie uprawnionego.

Wnioskodawca podniósł, że jego sytuacja majątkowa już w chwili obecnej jest bardzo trudna. Nieuprawnione ściąganie przez obowiązany środków z gwarancji ubezpieczeniowej będzie oznaczało poważne zagrożenie dla sytuacji finansowej uprawnionego, a tym samym pogorszy istotnie sytuację ekonomiczną wielu innych podmiotów z nim współpracujących wobec służących gwarantowi roszczeń regresowych. Niewątpliwie gwarant natychmiast po wypłacie środków z gwarancji podejmie wszelkie możliwe kroki w celu zaspokojenia swojego roszczenia zwrotnego.

Sąd zważył, co następuje.

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 1 kpc w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Zgodnie zaś z art. 730¹ § 1 kpc. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Pojęcie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia definiuje art. 730¹ § 2 kpc, w myśl którego interes ten istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Przesłanki warunkujące udzielenie zabezpieczenia, tj. uprawdopodobnienie istnienia roszczenia oraz interesu prawnego w jego udzieleniu muszą wystąpić łącznie, aby zabezpieczenie mogło zostać wnioskującemu o nie udzielone.

Wnioskodawca uprawdopodobnił roszczenie o ustalenie nieistnienia podstawy do żądania przez obowiązany wypłaty środków z gwarancji ubezpieczeniowej. Wskazał, że gwarancja została udzielona przez (...) S.A. na jego zlecenie w celu zabezpieczenia należytego usunięcia wad i usterek. Wskazał też, że jego kontrahent zgłosił wady, do którego to zgłoszenia uprawniony się odniósł. Podniósł, że przystąpił do usuwania części wad, zaś niektóre ze zgłoszonych usterek zakwestionował, a nadto część miałyby nie dotyczyć w ogóle robót przez niego wykonanych.

Widać zatem, iż pomiędzy kontrahentami zaistniał spór w zakresie ujawnienia się wad zrealizowanej inwestycji, konieczności ich usunięcia, obowiązków wykonawcy w tym zakresie, zakresu koniecznych do wykonania poprawek, wreszcie terminu wykonania.

Wnioskodawca przedłożył swojemu kontrahentowi gwarancję ubezpieczeniową usunięcia wad i usterek.

Stosunek prawny gwarancji ubezpieczeniowej nie został przez ustawodawcę uregulowany wprost w sposób oddający jego źródło, elementy istotne, treść i formę. Gwarancja ubezpieczeniowa jako jeden z dopuszczalnych przejawów aktywności ubezpieczycieli została jedynie przewidziana w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o działalności ubezpieczeniowej w katalogu czynności ubezpieczeniowych oraz w dziale II ust. 15 załącznika do ustawy dotyczącego typizowania ryzyk ubezpieczeniowych. Sama dopuszczalność udzielenia przez ubezpieczyciela gwarancji nie budzi wątpliwości. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16.04.1996 r., II CRN 38/96, OSNC 1996/9/122, przedmiotem działalności zakładów ubezpieczeń może być także udzielanie przez te zakłady gwarancji samoistnych, nieodwołalnych, bezwarunkowych i płatnych na pierwsze żądanie. Samoistność gwarancji oznacza istnienie abstrakcyjnej więzi prawnej pomiędzy wystawcą gwarancji (gwarantem) a jej odbiorcą (beneficjentem, gwarantariuszem), niezależnej od stosunku podstawowego łączącego ubezpieczyciela ze zleceniodawcą gwarancji

oraz niezależną od stosunku prawnego łączącego beneficjenta ze zleceniodawcą (por. uchwałę pełnego składu IC SN z dnia 28.04.1995 r., III CZP 166/94, OSNC 1995/10/135). Zobowiązanie wynikające z udzielenia gwarancji ma charakter nieakcesoryjny, tj. nie jest uzależnione od stanu realizacji pierwotnego zobowiązania, inaczej mówiąc zakres świadczenia gwaranta nie jest uzależniony od zakresu zobowiązania ciążącego na zleceniodawcy gwarancji). Z uwagi na podobieństwo charakteru, celu i znaczenia, konstrukcja prawna gwarancji przedstawia się analogicznie do konstrukcji gwarancji bankowej. Według art. 81 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Prawo bankowe gwarancją bankową jest jednostronne zobowiązanie banku – gwaranta, że po spełnieniu przez podmiot uprawniony (beneficjenta gwarancji) określonych warunków zapłaty, które mogą być stwierdzone określonymi w tym zapewnieniu dokumentami, jakie beneficjent załączony do sporządzonego we wskazanej formie żądania zapłaty, bank ten wykona świadczenie pieniężne na rzecz beneficjenta gwarancji. Sytuacja ubezpieczyciela jako gwaranta przedstawiać się będzie analogicznie do sytuacji banku udzielającego gwarancji. Udzielenie gwarancji nieodwołalnej, bezwarunkowej i na pierwsze żądanie prowadzi do powstania silnej i stabilnej więzi prawnej, w ramach której odpowiedzialność gwaranta nie jest uzależniona od żadnego zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunku w rozumieniu art. 89 kc), a gwarant zapewnia uprawnionemu wypłatę umówionej sumy od razu po zgłoszeniu przez niego stosownego żądania. W praktyce gwarancja ubezpieczeniowa udzielana jest zazwyczaj na zlecenie dłużnika (kontrahenta) w celu wzmocnienia węzła obligacyjnego. Udzielenie takiej gwarancji służy z reguły ustanowieniu na rzecz uprawnionego zabezpieczenia jego wiarygodności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Instytucja ta ukształtowana w praktyce życia gospodarczego występuje wielokrotnie w relacjach z zakresu umów budowlanych (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 11.01.2006 r., I ACa 761/05, OSA 2007/5/16). Beneficjent może domagać się spełnienia stosownego świadczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela po złożeniu mu oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie (tzw. pierwsze żądanie). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29.03.2005 r., IV CSK 112/05, złożenie żądania zapłaty o odpowiedniej treści i z odpowiednimi dokumentami w przewidzianym w umowie gwarancji czasie od powstania wypadku gwarancyjnego oraz w okresie ważności gwarancji może być jedną z przesłanek powstania odpowiedzialności gwaranta. W przypadku gwarancji bezwarunkowej, nieodwołalnej, płatnej na pierwsze żądanie, właśnie zgłoszenie tegoż żądania aktualizuje zobowiązanie gwaranta, stanowi o jego wymagalności. Abstrakcyjność i nieakcesoryjność gwarancji powoduje, że gwarant nie bada merytorycznej słuszności żądania zapłaty i może podnosić wyłącznie zarzuty formalne (M. Olechowski, Glosa do wyroku SN z dnia 25.06.1999 r., II CKN 402/98, PUG 2000, z. 7-8, s. 18).

Zatem skierowanie przez obowiązującego jako beneficjenta gwarancji do jej wystawcy (gwaranta) żądania wypłaty środków z gwarancji wypełniającego wymogi formalne przewidziane w treści gwarancji może prowadzić do uzyskania przez obowiązującego wypłaty kwoty objętej gwarancją bez zweryfikowania, czy świadczenie w takiej właśnie wysokości jest mu rzeczywiście należnego z tytułu nieusunięcia przez wykonawcę robót udzielającego gwarancji jakości tychże robót. Ubezpieczyciel nie ocenia zasadności, wysokości zgłoszonego przez beneficjenta roszczenia poza sprawdzeniem wymogów formalnych samego zgłoszenia. Ubezpieczyciel nie prowadzi w tym zakresie postępowania likwidacyjnego odpowiadającego postępowaniu prowadzonemu po zgłoszeniu szkody na osobie lub szkody na mieniu.

Stanowisko wnioskodawcy zmierza nawet jeszcze dalej. Twierdzi on, że obowiązującemu w ogóle roszczenie o wypłatę sumy gwarancyjnej z uwagi na brak podstaw do zaspokojenia w tym trybie roszczeń z tytułu niewykonania przez wnioskodawcę robót gwarancyjnych. Wnioskodawca podnosi, że w zakresie go obciążającym prace te wykonuje, natomiast w pozostałym zakresie zgłoszenie wad nie było uzasadnione. Tym samym wnioskodawca kwestionuje prawo obowiązującego do uzyskania zaspokojenia w drodze wypłaty z gwarancji ubezpieczeniowej, a zatem sam może podnieść roszczenie o ustalenie nieistnienia po stronie kontrahenta określonego uprawnienia.

Osoba zainteresowana może dochodzić roszczenia o ustalenie, jeśli nie może uzyskać jakiegokolwiek innej ochrony, w jakikolwiek inny sposób, niż poprzez uzyskanie i przedłożenie wyroku ustalającego istnienie lub nieistnienia prawa lub stosunku prawnego. Interes prawny w rozumieniu art. 189 kpc oznacza potrzebę prawną, wynikającą z sytuacji prawnej, w jakiej znajduje się powód. Może wynikać z bezpośredniego zagrożenia prawa powoda lub zmierzać do zapobieżenia temu zagrożeniu. Interes prawny występuje także wtedy, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa, mając charakter obiektywny. Powód musi udowodnić, że ma interes prawny w wytoczeniu

powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, który przynajmniej potencjalnie stwarza zagrożenie dla jego prawnie chronionych interesów, a sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego praw przez definitywne zakończenie istniejącego między stronami sporu lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu w przyszłości takiego sporu, tj. obiektywnie odpadnie podstawa jego powstania. Na takie cechy roszczenia o ustalenie z art. 189 kpc wskazywał Sąd Najwyższy, m.in. w wyrokach z dnia 30.10.1990 r., I CR 649/90, z dnia 01.04.2004 r., II CK 125/03, z dnia 18.06.2009 r., II CSK 33/09, oraz z dnia 18.03.2011 r., III CSK 127/10.

Wnioskodawca kwestionujący swoją odpowiedzialność za niewykonanie czy nienależyte wykonanie umowy, a także za niewykonanie czy nienależyte wykonanie zobowiązania z tytułu gwarancji jakości może wytoczyć powództwo o ustalenie braku podstaw do uzyskania przez drugą stronę określonego świadczenia, czy to o charakterze odszkodowawczym czy to o charakterze gwarancyjnym.

Ma w tym niewątpliwie interes prawny, albowiem zmierza do wiążącego przesądzenia, czy i jakiego rodzaju roszczenia mogą zostać przeciwko niemu podniesione i skutecznie zrealizowane. Dochodzenie takich roszczeń może również wyrażać się żądaniem ustalenia, iż obowiązanemu nie przysługuje wypłata świadczenia z gwarancji ubezpieczeniowej usunięcia wad i usterek, skoro nie przysługują mu – przynajmniej na razie – roszczenia z tytułu niewykonania przez wnioskodawcę zobowiązania do usunięcia wad i usterek.

Tym samym wnioskodawca uwiarygodnił swoje roszczenie, z którym dopiero zamierza wystąpić i które miałyby podlegać zabezpieczeniu. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Z tego obowiązku wnioskodawca wywiązał się ponieważ wskazał, z jakiego tytułu zamierza zgłosić roszczenie i na jakich faktach opiera swoje stanowisko. Uprawdopodobnienie roszczenia w rozumieniu art. 730 § 1 kpc nie jest równoznaczne z jego udowodnieniem i nie można oczywiście wykluczyć, że po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd uzna ostatecznie roszczenie wierzyciela za nieusprawiedliwione. Jednakże na potrzeby oceny zasadności wniosku o udzielenie zabezpieczenia konieczne i zarazem wystarczające jest jedynie uwiarygodnienie, nie zaś udowodnienie żądania.

Wnioskodawca wykazał także, na czym polega interes w udzieleniu mu zabezpieczenia.

Interes ten istnieje wówczas gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia bądź w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Celem wnioskodawcy jest wiążące rozstrzygnięcie, iż obowiązanemu nie jest na razie uprawniony do otrzymania świadczenia z tytułu niewykonania zobowiązania do usunięcia wad, a jednocześnie również powstrzymanie obowiązanego przed skorzystaniem z uproszczonej możliwości realizacji kwestionowanego przez wnioskodawcę roszczenia.

Zatem istnieje zagrożenie dla interesu wnioskodawcy wyrażające się możliwością uzyskania przez obowiązanego wypłaty jedynie po wezwaniu gwaranta do wykonania zobowiązania z gwarancji. Wypłata dokonana przez gwaranta stanowi dla wnioskodawcy ryzyko wykonania zobowiązania przez niego kwestionowanego bez jego aktywnego udziału poprzez wymianę oświadczeń przez uprawnionego i gwaranta.

Wnioskodawca słusznie podnosi, że w razie uzyskania przez obowiązanego wypłaty z gwarancji istnieje zagrożenie dochodzenia przez gwaranta równowartości dokonanej wypłaty.

Aby uniknąć takiej sytuacji i przezwyciężyć stan niepewności prawnej co do istnienia zobowiązania do świadczenia na rzecz obowiązanego, wnioskodawca ma interes prawny w wystąpieniu z powództwem o ustalenie i jednocześnie interes prawny w uzyskaniu żądanego zabezpieczenia.

Powoduje to uznanie złożonego wniosku o udzielenie zabezpieczenia za należycie usprawiedliwiony i jego uwzględnienie w całości

Zgodnie z art. 733 kpc udzielając zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania w sprawie sąd wyznacza termin, w którym pismo wszczynające postępowanie w sprawie powinno zostać wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia. Termin ten nie może przekraczać dwóch tygodni. Stąd też w pkt II postanowienia sąd wyznaczył wnioskodawcy termin dwóch tygodni na złożenie pozwu przeciwko (...) im. P. we W. o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego. Bieg terminu rozpoczyna się od dnia doręczenia uprawnionemu odpisu postanowienia. W razie jego niedotrzymania ustanowione zabezpieczenie upada z mocy prawa.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

Z/

- odnotować,

- doręczyć odpis uprawnionemu z wzmianką o wykonalności.

05.11.2013 r.